

Sunterklaas

Bob de Krôb laai heerlik te koesen onder syn basaltsteen, doe't-y wat hoorde.

Hij gaapte en rekte him út. Opnij hoorde hij freemde geluden. 't Leken wel foetstappen.

Hij keek om 't hoeky en sâg dat 't búttten nag donker waar. Sluug kroop-y onder syn steen weg.

In 't licht fan de folle maan sâg hij op 'e seedyk met klaine oochys om him hine en doe inenen ston-y oog in oog met 'n wel heel besondere man. 't Waar Sunterklaas!

Bob wist niet wat-y doen most. Dut had-y niet ferwacht.

Ok Sunterklaas wist even niet wat te sêgen. Se stonnen nander ferbaasd an te kiken.

'Hew ik dy wakker maakt?' froeg Sunterklaas doe.

'Eh, ja. Maar dat hindert niks hoor,' saai Bob flug en kreeg d'r 'n kleur fan.

Tjonge, hier ston dochs maar mooi Sunterklaas bij him foor huus.

'Wat is 't hier skitterend h'n.' Sunterklaas keek met glimmende ogen om him hine. 'De rust en de rúmte. Der kin ik soa fan geniete. Dou hest maar 'n prachtig plakky om te weunen, Bob.'

'Dat bin ik met jou eens,' saai Bob. 'Maar, wer binne jou Swarte Piten aigenlik?' Hij keek neskierig om him hine, maar sâg dochs echt allenig maar Sunterklaas. Sels 't peerd waar nergens te sien.

'Sij binne al op bêd. 't Waar 'n drokke nacht,' laai Sunterklaas út. 'Wij binne krekt de Bildtse dorpen del weest met kedo's foor alle kines. De Piten hadden hur nocht en ik wou hier nag even hine. Dat doen ik alle jaren.'

Bob keek Sunterklaas ferwachtingsfol an in 't skiinsel fan de mooi ferlichte maan en de twinkелende sterren.

't Is hier ommers soa rustig en mooi op 'e seedyk. En de see fyn ik prachtig om te sien. 't Is hier soa âns as bij mij in Spanje. Amerigo wacht even feerderop. Ok hij het 't eand in 'e bek na deuze lange nacht.'

'Amerigo is hier?' froeg Bob met 'n raar piepstimmechy. 'Dat mooie peerd fan jou is hier. Hier bij mij. Ik bedoel, bij ôns hier op 'e seedyk.' Hij stamerde d'rover.

Sunterklaas most gnize. Hij had wel in 'e gaten dat Bob onder 'e indruk waar fan Amerigo.

Hij draaide him om en riep de naam fan syn trouwe peerd.

Bob houde syn adem in. 't Sou dochs niet waar weze? Sou hij soa daliks Amerigo in 't echt sien kinne?

D'r klonk getrappel. En hij hoorde 't peerd sachys hinniken.

'Kyk, hier is-y al,' saai Sunterklaas en aaide Amerigo over syn snút.

Bob most syn hoofd helendal in syn nek lêge om 't peerd fan Sunterklaas goed besien te kinnen. Hij kon gyn woord meer útbringe. Wat 'n prachtig beest!

Sunterklaas tilde Bob op en sette him op 'e rûg fan Amerigo. Bob straalde.

'Sitstou goed, Bob?' froeg Amerigo, die't rustig staan bleef.

'Ja, ja. Ik sit helendal goed,' hakkelde Bob werom.

'Dou weunst hier maar mooi bij de see.'

Bob wist niet hoe't-y 't hadde. Sat-y hier soamaar boven op 'e rûg fan Amerigo en begon dat prachtige groate beest ok nag met him te eamelen.

'Ja, ja. Ik weun hier skitterend.' Nag hyltyd stamerde Bob, soa onder 'e indruk waar-y.

Inenen skoat Sunterklaas wat in 't sin. Hij keek Bob an en saai: 'Fansels hew ik ok nag wat foor dij metnommen!'

Bob waar nou helendal út 'e skroeven. 't Worde allegaar nag feul mooier! Boven op 't peerd Amerigo sitte en ok nag 'n kedo fan Sunterklaas krije. 'n Kedo helendal foor him alleen.

Sunterklaas haalde 'n klain pakky onder syn lange mantel weg. D'r sat 'n glimmend road pepiertsy omhine.

'Kyk 's an Bob, foor dij,' saai Sunterklaas.

Gau skeurde Bob 't pepiertsy stikken. Hij waar och soa benijd wat d'r in 't pakky sitte sou. En der sâg-y 'n mooie nije swimbroek.

Bob keek nag 's goed na syn kedo. En ja hoor, 'n swimbroek met een, twee, drie, fier, vijf, ses, zeven... ja hoor, acht gatsys d'rin. Foor elk poastsy een.

'Och soa bedankt Sunterklaas,' saai Bob. 'Deuze swimbroek is presys goed foor mij.'

'Der bin ik blij om,' saai Sunterklaas en sette Bob weer op de stenen del. 'Dan sil ik dij nou weer met rust late. Kinst' nag even feerder koese. Ant kikes.'

'Tot ankem jaar, buen amigo,' saai ok Amerigo.

Bob kon niet soa goed Spaans ferstaan, maar hij wist al dat buen amigo, goeie frynd betekende. Ankem jaar souwen Sunterklaas en Amerigo weer bij him komme, docht hij. Wat 'n machtig mooi foorútsicht.

Sunterklaas klom boven op 't peerd. Starig stapten se tegaar over de seedyk. Bob bleef krekt soa lang staan te kiken tot hij se niet meer sâg.

Doe ferdween hij tegaar met de mooie swimbroek weer onder syn steen. Fan slape kwam 't die nacht niet meer. Bob waar och soa wiis dat hij Sunterklaas sproken had, dat hij Amerigo aaie mocht én dat hij 'n nije swimbroek kregen had! Fan alle spanning kon-y gyn oog meer dicht doen. Wat 'n prachtige nacht waar dut.